

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Πολιτική Αίτηση 41/15)

23 Απριλίου, 2015

[ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Δ/ΣΤΗΣ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ [ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ] ΝΟΜΟΥ 1964, ΤΟ ΑΡΘΡΟ 2, 3, 18, 23, 29 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΝΟΜΟΥ, ΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ, ΤΑ ΑΡΘΡΑ 1, 2 ΚΑΙ 3 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΑ ΑΡΘΡΑ 11, 12, 30 ΚΑΙ 35 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, ΤΟ ΑΡΘΡΟ 6 ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΤΟ ΑΡΘΡΟ 47 ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗ, ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

-ΚΑΙ-

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΥΠΡΙΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΡΝΑΚΑ. Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΞΑΝΑΓΚΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΙΛΗ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΕΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΟΥ, ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΕΝΕΡΓΟΥΝ ΚΑΤ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤ ΕΝΤΟΛΗ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΓΓΛΟ ΥΠΗΚΟΟ ΟΝΟΜΑΤΙ R. H. ΝΑΨΒΙ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΣΦΕΤΕΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΦΙΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΩΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΩΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΠΡΟ ΚΑΤΩ, ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΩΣ «ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ» ΣΕ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΧΩΡΑ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΩΡΟ, ΣΕ ΚΤΙΡΙΟ ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ "COURT" ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ «ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ» ΚΑΙ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΣΤΕΡΗΘΗΚΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΤΗΚΕ ΣΕ ΧΩΡΟ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΩΝ «ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ» ΠΑ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ QUO WARRANTO

-ΚΑΙ-

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΓΛΟ ΥΠΗΚΟΟ R. H. ΝΑΨΒΙ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΣΦΕΤΕΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΦΙΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ, ΕΝΕΡΓΕΙ ΑΠΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ, ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΘΕΣΗ (SUBSTANTIVE IN CHARACTER), ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΚΑΤ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΔΙΟΡΙΣΤΕΙ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΘΕΣΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΣΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ (HE IS AN ENGLISH JUDGE SECONDED TO THE POST FROM THE MINISTRY OF JUSTICE IN THE UNITED KINGDOM) ΩΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΩΡΟ, ΣΕ ΚΤΙΡΙΟ ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ "COURT" ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ «ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΒΡΕΤΑΝΙΚΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ», ΜΕ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΕΣ ΑΣΤΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ (DEALS WITH THE MAJORITY OF CRIMINAL CASES AND THE LESS COMPLEX CIVIL CASES) ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΠΟΥ ΖΕΙ Η ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Η ΠΕΡΝΑ ΜΕΣΩ ΤΩΝ «ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ» ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΗΦΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ (THE COURTS SERVE ALL THE POPULATION LIVING OR WORKING IN , OR TRANSITING THROUGH THE SOVEREIGN BASES OF AKROTIRI AND DHEKELIA, WHICH ARE THOSE PORTIONS OF THE ISLAND OF CYPRUS THAT WERE NOT INCLUDED IN THE REPUBLIC OF CYPRUS AT INDEPENDENCE) ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΟΥΤΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΝΟΜΟ ΟΥΤΕ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΑΛΛΑ ΤΟΝ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΟ ΝΟΜΟ ΤΩΝ «ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΒΑΣΕΩΝ» ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟ ΣΤΕΝΑ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΑΡΟΜΟΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (THE COURTS APPLY NEITHER MILITARY LAW NOR ENGLISH LAW; THEY APPLY SOVEREIGN BASE AREA LAW, WHICH IS CLOSELY ALIGNED WITH, AND IN SOME CASES IDENTICAL TO, THE LAWS OPERATING WITHIN THE REPUBLIC OF CYPRUS

.....

Αίτηση ημερ. 6.4.15 για προσωρινό διάταγμα

Μ. Παρασκευά, για του αιτητή

.....

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Δ.: Ο αιτητής, κάτοικος Ξυλοφάγου που βρίσκεται εντός της Βάσης Δεκέλειας, αμφισβητεί τη νομιμότητα των οργάνων των Βρετανικών Βάσεων στην Κύπρο και θεωρώντας το ζήτημα εξαιρετικά σοβαρό απηύθυνε μέσω του συνηγόρου του πολυσέλιδες

επιστολές σε θεσμικά όργανα του Κράτους – στην Προεδρία της Κυπριακής Δημοκρατίας, στα Υπουργεία Εξωτερικών, Εσωτερικών, Άμυνας, Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως και στο Γενικό Εισαγγελέα – ζητώντας την παρέμβασή τους προς άρση της κατ' ισχυρισμό παρανομίας. Χωρίς όμως αποτέλεσμα, γεγονός που τον ώθησε να καταχωρίσει, στις 6.3.15, αίτηση στο Ανώτατο Δικαστήριο για:

«Άδεια για την καταχώρηση αιτήσεως δια έκδοση Προνομιακού Εντάλματος QUO WARRANTO δια του οποίου να καλείται ο κ. R. H. Ναρνί, άγγλος υπήκοος να δείξει υπό ποια εξουσία και/ή ποια νομοθεσία και/ή ποιο νομοθετικό έρεισμα και/ή νομικό έρεισμα έχει βάσει του οποίου κατέχει και/ή ασκεί δημόσια το αξίωμα του Δικαστή στην Κύπρο σε δημόσιο χώρο, σε κτίριο υπό τον τίτλο «Court» που βρίσκεται εντός των Κυρίαρχων Βρετανικών Βάσεων Δεκέλειας».

Η αίτηση ορίστηκε για ακρόαση στις 12.3.15 αλλά έκτοτε αναβλήθηκε δύο φορές για τις 6.5.15, μετά από αίτημα του συνηγόρου του ότι *«λόγω της σοβαρότητας και σπουδαιότητας του ζητήματος»* αυτό θα πρέπει να εκδικαστεί από την Πλήρη Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου και προς τούτο κατέθεσε, στις 17.3.15 και σχετικό «Υπόμνημα» - όπως το ονόμασε - στο Πρωτοκολλητήριο.

Εξ όσων είμαι σε θέση να γνωρίζω «το Υπόμνημα» δεν τέθηκε ακόμα προς εξέταση ενώπιον της Πλήρους Ολομέλειας, αλλά αυτό δεν είναι ζήτημα που αφορά την παρούσα. Αντικείμενο της παρούσας είναι (δεύτερη) αίτηση του αιτητή που καταχώρισε στις 6.4.15 με την οποία ζητά:

«Προσωρινό διάταγμα του Σεβαστού Δικαστηρίου με το οποίο να απαγορεύεται στον R.H. Naqvi και/ή υπαλλήλων του και/ή αντιπροσώπου του και/ή υπηρετών και/ή προσώπων τα οποία εργάζονται για λογαριασμό του και/ή εκ μέρους του και/ή κατ' εντολή του να επεμβαίνει στην ιδιωτική, οικογενειακή, προσωπική ζωή του αιτητή και να πλησιάζει τον αιτητή και την κατοικία του σε απόσταση μικρότερη των 50 μέτρων, μέχρι πλήρους εκδίκασης και αποπεράτωσης της πιο πάνω αίτησης και/ή μέχρι νεότερης διαταγής του Δικαστηρίου».

Η αίτηση βασίζεται σε πολυεπίπεδη νομική βάση και συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του αιτητή, όπου αναφέρει πως στις 31.3.15 του επιδόθηκε κλήση να παρουσιαστεί στις 30.4.15 ενώπιον του R.H. Naqvi σε ακρόαση κατηγορίας για παρακοή διατάγματος που έκδωσε το εν λόγω πρόσωπο, το οποίο παρουσιάζεται ως Δικαστής στη Βρετανική Βάση Δεκέλειας. Αν, ισχυρίζεται, δεν εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα αντιμετωπίζει «... πραγματική απειλή και κίνδυνο για τη σωματική του ακεραιότητα και τη στέρηση της ελευθερίας του...», ενώ αν εκδοθεί ο R.H. Naqvi δεν θα υποστεί οποιαδήποτε ζημιά ή βλάβη.

Εξέτασα το υλικό που έθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου ο αιτητής, ως και τα επιχειρήματα του ευπαιδευτού συνηγόρου του. Να παρατηρήσω κατ' αρχάς ότι η νομική βάση της αίτησης δεν φαίνεται να παρέχει δυνατότητα έκδοσης προσωρινού διατάγματος της εξεταζόμενης φύσεως και μάλιστα στο πλαίσιο αίτησης για άδεια καταχώρισης αίτησης προς έκδοση εντάλματος Quo Warranto, που ως θεσμός φαίνεται να έχει περιπέσει σε αχρησία στην Αγγλία απ' όπου προέρχεται (βλ. **Halsbury's Laws of England, 3^η έκδοση, Τόμος II, σελ. 145**). Σ' ότι δε αφορά την Κύπρο, παρόλο που η δυνατότητα έκδοσης τέτοιου εντάλματος παρέχεται από το άρθρο 155.4 του Συντάγματος, εντούτοις το Ανώτατο Δικαστήριο μόνο σε τρεις περιπτώσεις επιλήφθηκε σχετικών αιτήσεων. Πρόκειται για τις υποθέσεις **Μαυρογένη ν. Βουλής των Αντιπροσώπων κ.α. (Αρ.2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 1034**, την **Πολ. Αιτ. 124/2010 ημερ. 18.11.11 Αναφορικά με την Αίτηση της Μαρίας Σάββα** και την **Πολ. Αιτ. 206/14 ημερ. 22.12.14 Αναφορικά με την Αίτηση του Γλαύκου Χατζηπέτρου**. Όπως δε επισημάνθηκε στην **Πολ. Αιτ. 124/2010 ημερ. 18.11.11** και επαναλήφθηκε στην **Πολ. Αιτ. 206/14 ημερ. 22.12.14** «*Το ένταλμα της φύσης Quo Warranto αφορά στον κάτοχο δημόσιας θέσης ή αξιώματος ή δικαιώματος ή προνομίου (office, franchise, liberty or privilege)*. Σημαίνει «με ποιά εξουσία;»

(«by what authority») και αποβλέπει στον έλεγχο της εξουσίας με βάση την οποία αυτός ο κάτοχος διεκδικεί τη θέση ή τα άλλα. Αυτό, με στόχο την αποβολή ή την εκδίωξη του από τη θέση ή το αξίωμα ή τα άλλα στην κατάλληλη περίπτωση ή ακόμα και την έκδοση διατάγματος απαγορευτικού της άσκησης των αρμοδιοτήτων που αυτά συνεπάγονται. Ο σκοπός είναι δημόσιος. Δεν συναρτάται προς κάποιας φύσης ιδιαίτερο δικαίωμα του αιτητή. Ό,τι συνιστά το αντικείμενο της διαδικασίας, είναι το δικαίωμα του φερόμενου ως σφετεριστή να κατέχει τη θέση.»

Το ένταλμα λοιπόν Quo Warranto αποβλέπει στον έλεγχο της εξουσίας του προσώπου που κατέχει τη θέση και στοχεύει στην αποβολή ή εκδίωξη του από τη θέση αυτή, ή ακόμα και στην έκδοση απαγορευτικού διατάγματος για άσκηση των αρμοδιοτήτων που συνεπάγεται η κατοχή της θέσης, όταν ο φορέας της θέσης δεν νομιμοποιείται να την κατέχει. Εγείρεται επομένως το ερώτημα κατά πόσο το Ανώτατο Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία να ελέγξει την εξουσία του R.H. Naqvi για άσκηση δικαστικών καθηκόντων και μόνο αν η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι καταφατική μπορεί να εξεταστεί αίτημα για έκδοση – προσωρινού εδώ - διατάγματος που να του απαγορεύει να ασκεί τέτοια καθήκοντα. Κατά συνέπεια η έκδοση του αιτούμενου (προσωρινού) διατάγματος

προϋποθέτει δικαστική απόφαση ότι ο φορέας της θέσης – ο R.H. Naqvi – δεν νομιμοποιείται να ασκεί δικαστικά καθήκοντα, ζήτημα που αποτελεί αντικείμενο της αίτησης για άδεια καταχώρισης αίτησης για έκδοση εντάλματος Quo Warranto. Δεν υπάρχει δηλαδή δυνατότητα έκδοσης προσωρινού διατάγματος πριν την εκδίκαση της κυρίως αίτησης και συναφώς προτιρέπεται ο αιτητής να προβεί σε δεύτερη μελέτη της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης και της **Preece v. «Estias» (1991) 1 A.A.Δ. 568**, την οποία επικαλείται ως καθοριστική για αποδοχή της αίτησης του, προς διαμόρφωση τελικής άποψης κατά πόσο το Ανώτατο Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία ελέγχου των προσώπων που ασκούν εξουσία στις δύο Βάσεις, ή κατά πόσο η ύπαρξη και η εν γένει λειτουργία τους είναι πολιτικό ζήτημα που αφορά την Κυπριακή Δημοκρατία αφενός και το Ηνωμένο Βασίλειο αφετέρου.

Υπό το φως των πιο πάνω η αίτηση απορρίπτεται ως νόμω και ουσία έκδηλα αβάσιμη.

Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Δ.

/κβπ